

1884.

Tizenharmadik évfolyam.

TORONTÁL.

I-ső szám.

Csütörtök, január 3-án.

VEGYESTARTALMU HETILAP. — A MEGYE KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckerekben.

Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . 6 ft. | Félévre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 kr. számitva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. — Kértek az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hivatalos hirdetések:

A „Torontál”-ba iktandó hivatalos hirdetések díjai előlegesen beküldendők, még pedig 100 szóig egyszeri hirdetésért 1 ft., 100–200 szóig 2 ft., 200–300 szóig 3 ft. és így tovább. Azonfelül minden egyszeri beiktatás után 30 kr. bélyegdíj és az esedékes nyugtábelvétel is beküldendő.

Magán hirdetések:

A 3-hasabos garmondors első hirdetésnél 6 kr., többszörinél 4 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beckerekben, hová az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Előfizetési felhívás

„Torontál”

1884. évi I-ső negyedére.

Tisztelettel felkérjük előfizetőinket, hogy megrendeléseiket minél előbb megtenni sziveskedjenek, hogy a lap pontos szétküldésében fennakadás ne történjenek.

Az előfizetési pénzek egyszerű postautalvánnyal a „Torontál” kiadóhivatalához (Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdájába) címzendők.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Fél évre . . . 3 ft. — kr.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

Nagy-Beckerek, 1883. évi december hó 20-án.

A „Torontál” kiadóhivatala.

Nagy-Beckerek, január 1-én.

Dr. — ó. A végtelen idő fogalmával az ember nem barátkozott meg soha; s ha nem tudta azt sebes haladásában megátolni, ha — mint egykor Józsva a napot — utjában meg nem állíthatja, legalább meghatározott bizonyos időpontokat, melyek a mult és jövő közbe határjelekként odaállítva, arra hivatják, hogy alkalmat szolgáltatassanak a multa való visszatekintésre és az események összegzésére egyrészt, s a jövőre irányuló remények és tervek mérlegelésére másrészt.

Ezen határ és választó pontok között úgy a politikai, mint a társadalmi életre nézve legnagyobb fontosságú kétségtelenül azon nap, mely mint új év napja hivatottak és hivatlanok, igaz szívűek és álnokok, önzellenek és érdekből számító ajkaira egyaránt a jó kívánságok szövegét csalja.

Ragadjuk meg mi is az alkalmat s állapítsuk meg a mult év politikai és tár-

sadalmi eseményeinek mérlegét, hogy a végbilance tanulságai szerint rendezhesük be cselekvéseinket a jövőben.

S itt mindjárt konstatálnunk kell, hogy nem eshetett valami nagy nehézségre a mult, 1883. évtől való elbucuzás; mert vástolabb, rakonczatlanabb gyermeke a vén Saturnusnak már régen nem volt.

Kevés esztendő dicsekedhetik annyi izgalmas országos eseménnyel, mint a tőlünk elbucuzott.

Ott volt mindjárt az év elején az országos igazságügy fejének, Majláth országbírónak meggyilkolása, s a megdöbbenés, melyet az óriási szomorú eleste országszerte okozott, mutatta, hogy mennyit veszítettünk benne.

Ott van aztán a második nagy izgalom, melyet még az előző 1882. év örökített át ránk, az eszlári bünper tárgyalása, telve váratlan és idegfeszítő fordulataival, leleplezéseivel és hajszáival; s valóban fényes dokumentuma a magyar igazságszolgáltatás magas színvonalának, hogy annyi szándékos és véletlen zavar és bonyodalom között is, melyek a pert kísérték, diadalra tudta segíteni az igazság eszméjét. Itt vannak azután az idegrázó per nem kevésbé izgalmas utjátékai, a budapesti és dunántúli zavarások, kifolyásai a lelkiismeretlen igaztók által félrevezetett nép azon törekvésének, hogy a törvényszéki teremben elbukottnak vélt igazságot sajátkezűleg juttassa érvényre.

És nem lett volna-e egy esztendőre való igazgatottságnak is elég az, a mivel a horvát czimerkérdés országszerte járt? S a ki mindezzel be nem érte volna, annak szolgált a búcsút vett esztendő még kisebb, bár nem kevésbé tragikus vagy érdekes történetekkel is, halálos párbajokkal, váratlan politikai fordulatokkal, melyek között nem legutolsó a felsőház emlékezetes utolsó szavazása.

Ennyi országos bajjal szemben mily megnyugtató, ha visszatekintve szűkebb otthonunk, félmillió legvegyesebb nemzetiségű nép lakta megyénk mult évi történetén, sehohal elégedetlenségnek vagy igazgatottságnak, annál kevésbé az összekötözésnek, nyomát sem látjuk. Azt hisszük, hogy e tény maga minden további hozzáadás nélkül elegendő, hogy fényesen igazolja azon vezető férfiak politikai

hivatottságát, tapintatát és igazságszeretetét, kiket a közbizalom e szerencsés meye élére állított.

Csak két hatalommal nem képesek ők sem sikeresen küzdeni, még azon ellenállhatlan fegyverekkel sem, melyek fent és alant mindent magukhoz hódítanak: a természet csapásokkal és a halállal, melyek feltartóztatlanul haladnak a maguk útján. Az első a mult évben meglehetősen kíméletesek voltak irántunk s az egy temesi szakadástól eltekintve, mely néhány ezer hold termékeny földet borított el a pusztító árral, s egy néhány határvidéki községben uralkodó szembetegség-járványtól, ment maradtunk minden nagyobb csapástól, mit az utóbbi években ritkán mondhattunk.

Nem így a második: a halál, mely gazdag aratást tartott nem csak az országos nagyságok között, de bennünket is megfosztott számos a közélet terén kiemelkedő s nehezen nélkülözhető erővel. A bizottsági tagok közül Chambord grófn kívül, kit e megyéhez közelebbi kötelek nem fűztek, érzékeny vesztés; Rupsics módosi és Tóth nagy-szentmiklósi tevékeny és minden köztügy iránt önzetlen érdeklődéssel viseltető bizottsági tagok elhunytak; míg a tisztikar vesztéséig három szolgabíró elhunyt folytan váltak rendkívüli érzékenyekké, u. m. Krsztonosics Jenő nagy-kikindai, Stojanovic Vazul antalfalvi és Tabakovics János török-becei szolgabíró halála által, mindannyi oszlopa a vidéki igazgatásnak, kiket köztisztület és becsület köréből ragadott el a halál. Meghalt még Urhegyi, a nagy-kikindai kórház gondnoka.

Örvendés és a megyére nézve emlékezetes eseményekben sem szűkölködünk az elmúlt esztendőben; sőt az e tekintetben gazdagabb volt, mint az utóbbi évek bármelyike.

A legmagasabb látogatás, melylyel ő Felsőge, koronás királyunk az ő királyi jóslata szerint szebbé lett Szegedet az ősz folyamán megtisztelte, alkalmat adott törvényhatóságunknak tántoríthatlanul hű és változhatatlan ragaszkodó érzelmű és mege fíainak színe javából álló fényes küldöttség által kifejezést adhatni, és a királyi kegy s kitüntető nyájasság, melylyel ezen kül-

döttség a felség által fogadtott, ismét meggyőzhettek bennünket arról, hogy ő Felsőge teljes értékű szerint méltányolja őszinte, loyális érzelmeinket.

De még más alkalmak is kínálkoztak ezen, a legmagasabb uralkodóház iránt Torontálmegyében már hagyományos loyális kifejezésére. Először akkor, midőn József főherceget szerencsénk volt a megye székhelyén személyesen fogadni; és az örömműnnyel, melyet e látogatás okozott, s melynél Nagy-Beckerek város közönsége valóban imponans módon demonstrálta hazafias és loyális érzelmeit, még sokkal frissebb mindnyájunk emlékezetében, semhogy azt ismételni kellene.

Másodszor akkor, midőn Stefania trónörökösne szerencsés lebetegése alkalmával a megye közönsége e fölötti örömet nemcsak a trón számolyánál fejezte ki, de azt állandóbb emlékekben is megörökíteni kívánván, Stefania alapítvány czimén egy nagyobb tőke kamatait rendelte közczélokra, különösen érdemes néptanítók segélyezésére fordítani.

Nem kevésbé emlékeztet miltók Kemény Gábor közlekedésügyi miniszternek megyei utja, és Tisza Lajosnak, a „conditor urbis”-nak látogatása a megye székhelyén, mindkettő alkalmul szolgálván arra, hogy az ország jelenlegi politikájára közvetlen és irányadó befolyást gyakorló ezen kiváló egyéniségek megyénk viszonyaival színről színré megismerkedjenek és szűke esetlen valódi érdekeink védelmére keljenek.

A megye beleletében különösen közgazdasági szempontból, legnevezetesebb esemény a nagy-kikindai—n.—beckerek vasutnak júliushó 5-én történt megnyitása, mi által a megye központja egy nagy vasuti hálózattal közvetlen összeköttetésbe hoztatván, egy további üdvös fejlődésnek alapja vettett meg.

Nem kisebb nyereségnek tekinthető azon szellemi és anyagi töké meggyerése, melyet Csángó—véreinknek e megye területén folyamatható tett letelepítés e igér. Eltekintve ugyanis a nemzetgazdasági nyereségtől, mely ezen edzett munkásokban kínálkozik, a magyarságnak ily tömeges betelepítése elősegítheti az állam eszmétől elválaszthatlan uralmát a magyarságnak is e megye területén; mire különösen azóta van alapos

TÁRCZA.

Csendes falu.

Ismerek egy falut,
Temelő a neve,
Be boldog, a kinek
Benne van lakhelye!

Békességben él ott
Barát és nem barát;
Egyik sem irigyál
A másik udvarát.

Nem győtri ott a férjt
Hűtlen felesége;
Az ifjut kedvese
Hűségtelensége.

Némelyik ellene
Szomszédjában lakik,
Még sincs köztük viszály;
Békében nyughatnak.

Buszkeség, méltóság,
Czim, rang és születés,
Irgység, káröröm,
Gyalázat, megvetés.

E csendes faluból
Mind elköltözének

S helyettök nyugalmas
Lakosok jövének.

Ha a csendes falu-
S népre gondolok,
Azt sugja dult szívem:
Odavaló vagyok.

Louka Gusztáv.

Ujévi tárcza.

Bár a marhahussal élő proféták közszó tartozunk, mégis egész biztonsággal megjósolhatjuk, hogy az 1884. év se lesz különb a többinél. Beföldel majd igen sok jó és derék embert és itt hágy sok költérelvölót, a társadalom bosszantásául. — A természet megtartja örök rendjét és törvényét, az élet azonban igyekezeni fog patensekkel kormányozni. A ki a pénzt elvesztette, nem adják neki vissza. A férfiak idegesen gondolnak az örök eskü eszméjére, mely a vallás alapelvei szerint a hűséget is involválja, az asszonyok pedig hódolva a természet rendjének, változatosságot fognak keresni. A ki a restaurációknak megbukott, ellenzékli lesz; a kit pedig megválasztottak, felmondja a szolgálatot Verhovaynak és Apponyinak. — Belánski Pál, ha százszor esküszik is az ellenkezőjére, mégis fárblizn.

Tágtoroki pedig még az apja temelésén is röhögni fog. A takarékpénztárnaknál nem mindig az fog pénzt kapni, ki kellő garantíát nyújt, a bíróságok nem mindig annak fognak igazat adni, a kinek a lelkiismeret törvényseke előt nyert pere volna. — Csanádi Sán-

dor bátyánk mindig szidni fogja az átkos kormányt, a nagy-kerekiek pedig mindig megfellekednek a meséről, a mely így kezdődik: „A ki bogár után megy...”

Lesznek írók, a kik előt a Sylvester esteje csak akkor lesz érdekes, ha azt halhatatlan emberek körében tölthetik és mindig több keltező lap fog meghalni, mint megélni.

Januárban hóvizatara, júliusban záporosdóje lesz a programoknak és a reklámoknak; és a dalárdák nem ordíthatnak olyan művészeleg, hogy nagy publikumok legyen.

Ebben az évben is inkább segélyezzük az ifju szépeket mint az öreg nyomorékokat, és a munkánál és becsületességnél ebben az évben is többet fog érní a Chef protectiója.

A gazdag özvegyek ez évben is találhatnak vigasztalókat, a doctorok nem receptjeiktől várják betegek felgyógyulását, hanem a jótékony természetűtől. A szabaleányok és pandurok ezután is gyakran változnak, a szakácsnék pedig a pizsról nyerik dispositiósfondjukat. A mérnökök vasuti concessiókat igyekeznek szerezni, nem azért, hogy azt kiéptessék, hanem, hogy valami bankárt befonjanak.

A papok papok maradnak, trieszit nélkül is biztosított fedéllel és élmezéssel, stabil rokonsággal, de változó testvérekkel.

A pénztárnokok közül sokan ezután is szökődésnek, a melyik pedig főbe lövi magát, nagy hasznót tesz azoknak, a kik kedélyességét és benevolenciáját élvezték és életben maradtak. — Az ügyvédek most hivatott jól-

tevői lesznek az emberiségnek és azoknak lesz a legtöbb jövedelmök, a kik az anyagilag boldogulandók finanszialis kirendezésével foglalkoznak. — A pénzüntzeti Verwaltungsrath-ök akkor fogják a részvényeknek a börzen való esését nem akadályozni, mikor ők már a magukékon túladtak. — Az orthodox keresztények és zsidók ellenezni fogják a vegyes hássaságot, a neofiták pedig mint bizonytalanul üzletet, úgy tekintendik.

A bureauk erősen fogják a papirost fogyasztani a nélkül: hogy az érdekelteleknek legelőbbször a rongnyal egyebet juttatának.

Nagy-Beckerekben ez évben sem lesz jobb kövezet és világitás, de azért a polgaroktól megkövetelik, hogy a Gemeindeumlagot hűségesen fizessék.

A calabriásban senki sem lesz antisemita, sőt egyszerre négy zsidót is örömmel ölöl kebléhez.

A casinóban a hivatalnokok ismét egyhengulag fognak megválasztatni és bizonyos rejték hely régi rejtettségében megmaradni.

Lesznek gratulatióális megváltások, de azért a gratulatiók is megmaradnak.

Boldog újvet kívánunk mindnyájunknak abban az erős hitben, hogy az emberiséget és annak természetét még a görög nyelv se fogja reformálni és rendes kerékévságából kiforgatni; most Zichy Jenővel szölvá „Éljen a hazánk!”
Don Gunaros.

reményünk, mióta ezen ügy Gromon Dezső telepítési kormánybiztos tapintatos és erélyes kezébe tételet le.

Ha még megemlítjük azon áramlatot, mely egy új, Szeged megye alakítása érdekében felszínre került, s melylyel szemben megyénk irányadó körei már általános országos és nemzetiségi politikai érdekekből is kezdettől fogva határozottan ellenző álláspontot foglaltak el; továbbá a volt nagy-kikindai kerületi viszonyokra vonatkozó némely intézkedésekről szólunk, u. m. a nagy-kikindai kuria-épület, valamint a kerületi kormasépületek eladásáról (az elsőt a pénzügyminisztérium, az utóbbiakat a kerületi községek vették meg) — és a gymnasiumi épület megvételéről, körülbelül elmondottuk a megye történetére vonatkozó nevezetesebb eseményeket.

Hátra volna, hogy a legutóbbi napok történetével kapcsolatosan a jövővel, a megvalósítandó tervekkel, aspirációkkal és reményekkel foglalkozunk. De minek? Hiszen meg van írva, hogy „abrándozás az élet megrontója.” Másrészt pedig éppen a lefolyt év utolsó nagy eseménye, t. i. az oly ritka egyhangúsággal megejtett általános tisztújítás oly garanciákat nyújt, hogy aggodalmakra nincs okunk. Főispánunk bölcsesége és a közbizalom oly kezébe tette le a megye és népe sorsát, melyek a remények, tervek és aspirációk között mindig megfogják találni azt, mi úgy szűkebb otthonunk, Torontálmegye, mint az egész hazá legszentebb érdekeivel s az egyének boldogultatásával legjobban összefér. S e sorokat valóban nem fejezhetjük be méltóbban, mintha ezen két férfúnak egészségét, kitartást — és — a mi a politikai élet küzdeleiben legbuzdítóbb és legkivánatosabb a szereplőknek egyszersmind — törekvéseik sikerét kérjük a Mindenhatótól! Vivant, floreat, crescant!

Tisza Lajos kir. biztos bucsuja Szeged városától.

Szeged ismét ünnepelt. Öröme és hála-ünnepet ült, melyben részt vett az egész város polgársága, a társadalom elitjétől kezdve le az alsó város paprikakoszorúza házikójának szerény lakójáig, s ünnepe fényes, lelkes és zajos volt, mert arról volt szó, hogy háláját és elismerését fejezze ki azon férfiu négy-évi fáradszatos munkájáért, ki hivatva volt megtestesíteni ama királyi ígét, hogy: „Szeged szebb lesz, mint volt.”

Valóban bámulatosabb államférfiu munkát nem egyhamar létesített aránylag oly rövid idő alatt az újabb korban valaki, mint Tisza Lajos Szeged ügyjéért. Nemcsak az izsap alá temetett romokból varázsolt elő egy nagyszabású, a modern nagyvárosi igényeknek minden tekintetben megfelelő várost; de a mi fő és leginkább bámulatos, Szeged népét is átalakította. A ki ismerte ezt a népet az árvíz előtt és összehasonlítja a mostanival, hihetlenebbnek fogja tartani az átalakulást, s még hihetlenebbnek azt, hogy ezen átalakulást egy férfiu teremti szemlélve ideje elő. A régi, megszokott az apától átörökölt nyomokon és a köznapi haladás medrében tovább él, minden nagyobb szerű reformtól idegen, a felsőbb helyről iníciál utítások iránt bizalmatlan s a konzervatív magyar városi polgárság minden apró hibáival felruházott nép helyett, mely legfeljebb panaszoknál, egymás között vitalkozni és abrándozni tudott egy aspirációkkal és nemes törekvésekkel teli, ifjú erőiben bízó s fejlődését komoly tervek alapján következő és kitartó munkássággal elérni igyekvő nép lépett, érzékkel bíró a nagyvárosi élet minden nemesebb eleve és szükségletei iránt, tudományos ifjúsággal, művészetet és nemesebb élvezeteket becsúlmi tudó értelmiséggel, józan és számítani tudó kereskedő és munkás, vállalkozó iparosztályal, szóval mindazal, mi a jövő nagyvárosi élet előfeltételét képezi.

S mindez legnagyobb részben azon férfiu műve, kitél a mult év utolsó napján oly érzékeny bucsút vett Szeged népe. De a bucsu csak a hivatalos működést illette; az ünnepelt férfiu azon szavai, hogy „szellemileg mindig a városban lesz, s mindenütt szegedinek fogja magát érezni”, világos tanúsága annak, hogy az apa nem akar és nem tud több elszakadni újszülöttjétől s a szegediek bucsu- és örömnépét nem rontja meg azon gondolat, hogy védszellemtől megfosztatnak.

Az ünnepély, mely méltó volt a nagy férfiuhoz és a városhoz egyaránt, következőleg folyt le:

Mult évi december 31-én 10 órakor a városháza nagy termében diszközgyűlés tartatott. A termet diszbe öltözött közönség töltötte meg. Jelen volt az egész törvényhatóság és mint meghívottak a katonaság parancsnokai, az államhivatalok főnökei, az összes egyházak lelkészei, mind teljes katonai és egyházi diszben. A tanács asztala körül a hatóság tagjai mind diszmagyarban ültek. A teremben is sokan voltak fényes diszmagyar

ruhában. A karzatokat Szeged hölgyközsége foglalta el.

Pálly polgármester elfoglalván elnöki helyét, megnyitotta a közgyűlést és elmondá, hogy a királyi biztosság megszűntével a város újja teremője Tisza Lajos távozik egyben lelkes szavakkal emlékezve meg a királyi biztos nagy érdemeiről.

Erre a közgyűlés a királyi biztos meghívására Szabados tanácsnok vezetése alatt 15 tagu biztosságot küldött ki.

Mintegy 15 perc elteltével a biztosság kisérletében megjelent a királyi biztos diszmagyarban, a Lipót-rend nagy szalagjával és akamarási jelvényekkel diszítve. Ajelenvoltak Tisza királyi biztos perczekéig tartó frenetikus éljénzessel fogadtak, mely mindegyre megújult, míg a királyi biztos az emelvényre lépve, meleg, bensőségteljes hangon hosszú beszédet mondott.

Beszéde elején visszapiantást vet Szeged rekonstrukciójára, a királyi biztosság öt évi működésére, s a működés eredményére. Azután kifejté, hogy mennyire megszerette Szeged városát, melynek lakossága öt mindig őszintén támogató törekvéseiben. Szellemileg mindig a városban lesz s mindenütt mintegy szegedinek fogja magát érezni. Majd köszönetet mond mindazoknak, akik Szeged újjászülése és segélyezése körül érdemeket szereztek maguknak: a királynak, az országgyűlésnek, a kormánynak, az adakozó hazának és külföldnek. Szeged jövő munkásságát következőképp képzeli magának:

„Szeged ezentúl sem fogja kezét tunyán az ölebe eresztini hiu légvárak után abrándozva. „Abrándozás az élet megrontója” mondja koszorú költőnk. Szeged polgársága dolgozni fog, nélkülözni fog, áldozni fog ha kell, hogy a város továbbra is fentarthassa magát azon színvonalon, melyre most szomorú vértanúsága árán felküzdötte magát, királya és hazája iránti büségében elutasítván magától azokat, kiknek kerestük, mindenféle csak a visszavonás konkolyát hinteni el. E város polgársága nemzeti, józan, gyakorlati irányt fog követni, nem halgatóva rejongókra és ámitókra, testvéri egyetértésben, rendszeres munka, szigorú gazdálkodás és a helyes közigazgatás útján fog törekedni az eszközök megszerzésére, hogy irányadó városias jellegét fentarthassa, hogy a közművelődés és a jótékony intézményeit tovább fejleszthesse.

Beszéde további folyamán a jövő Szegedjét, ő, aki kétséggel kompetens erre, a következőképp eszellel előrebocsátván, hogy ez akkor lesz, mikor mindazon tényezők, melyeknek alapja most meg van, teljesen ki leszne fejlődve:

„Szeged akkor már senki által kétségbe nem vonhatólag az országának második, az alföldnek pedig első városa lesz, nem csak népességre és kiterjedésre, de tekintélyre és befolyásra is. Központ, a melybe összefutnak az állami közigazgatás egyes ágainak szalai az alföld nagy vidékéről, gyüponyja a tudományos műveltségnek, a szellemi haladásnak; — forrás, amelyhez tödul az egész alföld ifjúsága, hogy tudományosját oltahassa, hogy elsajátíthassa a magasabb fokú magyar műveltséget s aztán mint annak apostola szedeljen el a különböző életpályákra az országban; — gőczpontja az alföldi kereskedelmi forgalomnak és iparnak, hol a mezőgazdaságnak vasutakon, folyókon és tengelyen szállított nyers termékei megállapodnak, hogy első átdolgozásukat itt nyerve, mint félkészítmények és iparcikkéket folytassák utjokat a világgpiacokra. — Fel lesznek találhatók benne a szellemi élet kelékei és a becsületes munka által való vagyonszerzés feltételei mellett a kényelmes bástyaszerű gyűrűből, az általa nyújtott biztosság érzetében kiemelkedő sugar tornyok, középületek kupolás paloták és magas gyárkémények serege széles, jól kövezett, tisztántartott, fasoros utcák, disz lakályos házak által szegélyezve szelik át a várost minden irányban. A folyó, melynek partján helyezkedtek el a tágas közterek és sétányok, a teljesen kifejtett vízvezeték és csatornahálózat a legegészségesebb tartózkodási helyek egyikevé teszik azt és a palotasorokat nem környezik itt mint a legtöbb városokban, szennyveszéltséssel külvárosok nyomorgó népességgel; itt ugyan rendszer van keresztülívve mindenütt, az egyöntetű rendez utcák takaros egészséges lakházakkal egész a város végeig vonulnak, csak a lakházak kisebb méretei s a telkek nagyobb kiterjedése jelzi, hogy itt már nem annyira a nagyvárosias jellegű, mint inkább a mezőgazdasággal foglalkozó polgárság helyezkedett el az életmódjának megfelelő kényelemmel, és a kényelemben mozog a minden ízében magyar polgárság kebelében az isten tisztelete, a hitefelekezetek és nemzetiségek iránti türelmességgel párosulva.”

Beszédjét azzal végezte, hogy adjon az isten Szegednek a jövő nemzedékben is oly hű s a város javát annyira szívükön viselő polgárokat, mint amilyenek kezébe ő most a város sorsát leleszi s akkor mindez valósulni fog.

A beszédet több ízben viharos éljénzés szakította félbe, a végén pedig szünni nem akaró éljénvhár tört ki.

Azután Pálly polgármester emelt szót, s Szeged nevében köszönetét fejezvé ki Tisza Lajosnak, azon reményének adott kifejezést, hogy Tisza nem feledkezik meg a városról, jövő küzdeleiben is segítségére lesz, s Szeged javának szenteli idejét és erejét.

Perczekéig tartó, viharos éljénzés hangzott föl a beszéd végeztével, miközben Tisza Lajos

királyi biztos a szeretet és lelkesedés zajos üntései mellett távozott a tizenötös biztosság kíséretében.

A közgyűlés a beszédeket mind állva hallgatta végig.

Tisza Lajos kir. biztos távozása után folytatott a közgyűlés és felállt Fodor István biztossági tag, s lelkes szavakkal emelve ki Tisza Lajos kir. biztos érdemét, a város összes közönsége nevében indítványokat terjesztett elő Szeged halája kifejezésére és Tisza Lajos emléke megőrkítésére.

Az előterjesztett három indítványt a közgyűlés egyhangú, lelkes éljénzessel elfogadva, határozataba ment: 1. A város Tisza Lajos képét valamelyik hazai művész által életnagyságban lefesteti s a közgyűlési teremben elhelyezi. 2. Művészi diszalbmot készítet, melybe a polgárság, hálairat mellett, néválírásait bejegyzti és ez album emlékül Tisza Lajosnak nyújtatik át. 3. A város Tisza Lajos örök emlékére szobrot emel, erre évenként bizonyos összeget vesz föl előirányzatba és szoborbiztosságot alakít. — Végül határozata ment, hogy a mai diszbeszédet jegyzőkönyvbe vételnék.

Ezzel d. e. fél 12 órakor befejeztetett a bucsuzás ezen örökségek emlékül mozzanata.

Este az ünnep méltó folytatását képezte a kivilgítás és faklyas zene, melyben a város az ünnepelt férfit részesíté.

Ezenkívül háromféle is volt lakoma és táncmulatság: az ipartársulat helyiségeiben, a felsővárosi casinóban és a városház disztermében. A kir. biztos mindhárom helyen személyesen megjelent s mindenütt lelkes ovacziók tárgyat képezte.

Biztosítási miseriáink.

Ama különböző terhek között, melyek a mezőgazdasági termelésre nehezednek, nem az utolsó és nem a csekélyebb közé tartozik azon adózás, melyet a biztosító társulatok irányában évenként lerovunk. Biztosítatlan azonban kell, mert szélsőségekre hajló éghajlati viszonyaink mellett birtokaink jövedelmezőségében elég egyenlenséget okoznak azou bajaink, melyeket növénytermelésnél üszög, rozsdá, aszály, túl sok eső, különböző rovarok, egerék, vízaradások, belvizek, s fagykarok, állati termelésünknel pedig a nagyobb mérvben fellépő lépfene, tüdővész, vérhas, himlő s más ragályos járványos bajok előidéznek; — s ha a birtok jövedelmezőségének egyenlenségét zavaró ezen bajokhoz még csatlakozni hagyjuk a tűz és jég okozta károsodásokat, akkor pénzügyileg nagyon jó helyzetben levő s a lakarekosságot és előrelátással jó bőven megáldott gazdának kell lennie, ki vagyoni állapotának megrendítése nélkül szállhat szembe a bajokkal, ha csak egy kissé előkelőbb egymásutánban jelenkezzenek azok. Minthogy pedig pénzügyileg oly jól ellátott s egyéni tulajdonában oly szerencsés gazda, mint a minő itt feltételeztük, nemcsak hogy nem sok, de nagyon kevés van, azért biztosítanunk a tűz- és jégkárok ellen valóban mellőzhetlenül szükséges. Ha azonban ez elvet kimonadtunk, azzal még korántsem fejeztük ki, hogy minden áron biztosítanunk kell, mert a drága biztosítás vagy nagyon leszalítja, vagy teljesen elenyészeti azon előnyököt, melyeket a biztosítás által méltányosan elvárhatunk. Pedig ma Magyarországon a biztosítási viszonyok olyanok, hogy azok a gazda méltányos igényeit ki nem elégítik, mert ha a gazda átnézi számadásait, úgy azt fogja tapasztalni, hogy az esetben, midőn úgy az ingatlanok mint az ingóságok tűzkárok ellen s a függő termés jég ellen biztosítatik, oly nagy biztosítási díjösszeg jő ki, mely magasság tekintetében az adótt nagyon megközelíti, sőt néha el is éri, tehát a gazda egyszerre két nagy adót kénytelen viselni.

E korántsem túlzott összehasonlításhól pedig önkénytelenül foly azon kérdés, hogy 1-szor, mi az oka a biztosítás drágaságának, és

2-szor, lehet-e a fennálló viszonyokon a gazda méltányos érdeke szempontjából változtatni.

Az első kérdésre röviden nem lehet válaszolni, mert nagyon sok tényező foly be arra, hogy a biztosítás ára miért oly túlságos nagy. A főok azon körülményben fekszik, hogy a biztosítási ügynök szervezete hazánkban alapjában hibás, mert tisztán részvénytársulati szervezettel bír. Már pedig azt nem lehet még követelni sem, hogy a tőkepenészek azért vállalják el kárköszatainkat, hogy velünk jót tegyenek, hanem igenis elvállalják azért, hogy a szót, sőt ha csak lehet busás hasznót merítsenek a károk viseléséből. Német és Franciaországban, Svájcban, sőt Amerikában is a részvénytársulatok mellett részint az állami, részint a kölcsönös biztosító társulatokat találjuk, sőt azt mondhatjuk, hogy Amerikát kivéve, mindezen említett államokban a mezőgazdasági biztosítás tulnyomólag e két biztosítási rendszer egyikén vagy másikán virágozott fel. Ez államokban tehát nemcsak a részvénytársulatoknak egymásközti, hanem a többi biztosítási intézményekkel való verseny is létezik, s ha azok biztosítási viszonyait beható vizsgálódásunk tárgyává tesszük, akkor nem maradhat el azon következtetésünk, hogy az egyoldalu rendszer, melyen a mi biztosítási ügynök nyugszik, oka annak, mikép ez intézmény reánk nézve nem oly áldásos, mint lennie kellene.

Annak is megvan az oka, hogy miért van minálunk a biztosítási ügy reánk gazdákra nézve oly egyoldaluan kifejlődve; ez t. i. szerencsétlen kereskedelmi törvényünkben és abban gyökerezik, hogy az állam nem mellátja

a biztosítás ügyét annyira, mint azt fontosságánál fogva megérdemelné. A kereskedelmi törvénynek ugyanis azon határozata, hogy biztosító társulatok alakulásánál, ugyanannyi 100,000 frt alapitőke mutatandó ki, mint a mennyi biztosítási ágat felkarolnak, teljesen lehetlenné tette a kölcsönösségen alapuló társulatok létrehozatalát, ugy annyira, hogy hazánkban ez ok miatt pl. még egy falusi állatbiztosító szövetkezet — a milyenek ezer számra vannak Németországban — sem kezdeményezhető. Már az is hiba, hogy az állam polgárainak érdekét ily meglehetősen intézkedés által a tőkének tényleg kiszolgáltatva, egy másik mulasztás pedig az, hogy nem mellátja figyelmére azon állami biztosítási intézeteket, a melyekkel Németországban és Svájcban tekintélyes számban találkozzunk, s melyek a polgárookra nézve a tapasztalás szerint mindennél áldásosabbnak bizonyultak, Ily körülmények között nagyon is érthető, hogy a részvénytársulati biztosítás maradhatalt csak az egyedül üdvözítő reánk nézve, s ezzel red mutatunk biztosítási miseriáink főokára, mert a többiek csak természetsszerű következményei e főoknak.

A gyakorlati életben működő gazda pedig nagyon jól ismeri e következményeket. Először is azt, hogy a díjtételek magasak, mit a mi gazdáink számadásaihoz és zseleinkhez, de a mely körülmény leginkább akkor fog szemünkbe tűnni, hogy ha hasonló viszonyokat hasonlítunk össze a külföldi biztosítások árával. Nem képezheti feladatomat, hogy ezt most részletesen tüntessem elő, mert erre e cikk kerete szűk lenne, talán majd lesz alkalom midőn ezt is tehetem, ezáltal azonban csak átátanosságban mutatok ze e körülményre. Hogy miért oly magasak az általunk viselt díjtételek, az ismét két oknak a következménye. Az első ok az, hogy társulataink a biztosítások szerzésénél a tömegre tekintenek s a biztosító személyes körülményeit és a biztosított tárgy előnyös vagy előnytelen helyzetét meg nem különböztetik, nielt is a jó kockázatoknak kell a nagyszámu rosszakat kiegyenlíteni. Egy másik nevezetes ok pedig a becslési eljárásban fekszik, mely a bűnös összejátszásnak lát teret nyit s mely a gazda érdekeire nézve határozottan sérelmes.

Vegyük csak az eljárást az avulási százzal, vagy mit mondjunk azon cartellekhez, melyet a jégkárok megállapítására nézve kötni szoknak? S itt tünik ki csak a biztosítási igazi drágasága, mert ha még a fizetett díjakért főleg a jégbiztosításnál — hol a speculáció teljesen ki van zárva — teljes kárpótlás nyujtatnak, úgy a mint megígérve van, akkor könnyebben lehetne elviselni a magas díjakat, de midőn a társulatok olyan cartellszerű meg egyezése, a mint az tavaly nyáron Budapestben megkísérletelt s az elmúlt őszön Triestben keresztül vitette — előidézi, hogy a jégkároknak csak bizonyos hányada fizetessék ki, akkor tünik szembe leginkább hátrányos helyzete a gazdának. A társulatok helyzete ilyenformán csakugyan kényelmes; oly biztosítási ágakban, hol a concurréncia egyiknek sem árt, szabad folyást adnak annak, mihelyt azonban ártalmassá vált, cartelle lépnek, s a részvényesek érdeke mindig megóvatik; a gazda méltányos érdeke pedig mindig hátrterbe szorul. Már az imént mutattam rá futólag a külföld biztosítási intézményeire, s most pár vonásban feltüntetni szándékozom, hogy a röviden felemlített, de nagy bajokon csak akkor lesz segítve, ha meghonosítjuk azon intézményeket minálunk is, melyek ott czélszerűeknek bizonyultak. Első lépésünknek kell lenni e részben, hogy a kereskedelmi törvényt megváltoztassuk, s nem hiszem, hogy a kormány elzárkózhatsék azon méltányos kívánság elől, miszerint a törvény oly módon változtatandó meg, hogy a kölcsönösség elvén is szervezhetők legyenek társulatok. Csodálkozást keltő felfogás uralkodik a kölcsönös biztosításról hazánkban, mi főleg azon kezdetleges kísérletnek tulajdonítandó, mely Erdélyben e részben még a negyvenes éveken eszközöltetett. Azon idő óta azonban ez intézmény nagy virágzásnak indult Német- és Franciaországban, mit legjobban illusztrálók azzal, ha néhány példát hozok fel.

Igy az „Ancienne mutuelle de la Seine inférieure et de l'Eure”, mely 1873. óta áll fenn és tisztán a kölcsönösség elvén alakulva nyujt biztosítást a tűzkárok ellen, 1882-ki kimutatása szerint 3 milliárd 225 millió 687,160 franc értéket biztosított az említett évben. A „Feuerversicherungsbank für Deutschland in Gotha” — szintén kölcsönös tűzkárbiztosító társulat — az emlült évben 817,272,500 márka értéket biztosított, s daczára, hogy az állami biztosító intézetek nagyobb számban vannak Németországban mint a kölcsönösök, melyeknek száma csak 36, mégis e 36 társulatnál az emlült évben 1,435,000,000 márka érték volt tűzkár ellen biztosítva. Franciaországban azonkívül majdnem minden departementnek van kölcsönösségre fektetett tűzbiztosító társulata.

Hasonlólag van a dolog a jégbiztosítással, ugyanis 6 részvényekre fektetett jégbiztosító társulat mellett 15 társulat van kölcsönösségre alapitva.

Franciaországban pedig részvényekre alapított jégbiztosító társulatok egyáltalán nem léteznek, de igenis van 26 nagy — szintén nagyrészt departementális társulat a kölcsönösség elvére fektetve.

Az állatbiztosítás pedig részvénytársulati uton egyáltalán nem sikerült, s Németországban néhány ezer községi állatbiztosító együleten kívül, 17 nagyobb kölcsönös állatbiztosító társulat létezik, Franciaországban pedig

a számos kisebbnél 36 kölcsönös állat-biztosító társulat működik.

S ép azért látom szerencsés és hivatal-sának valóban jó felfogására mutat intézkedését a vasmegegy gazdasági egyesületnek abban, hogy a nyáron pályadíjat tűzött ki oly mű megírására, mely a kölcsönösseg elvére alapított társulást részletesen ösmertelné. Ily műre valóban nagy szükség van, mert hivatalosa elosztani azon téves felfogást, mely e tárgyra nézve létezik és feléleszteni a gazdaságban az öntevékenységet, mely nélkül a biztosítási kérdés soha kellő megoldást nyerni nem fog.

Már több rokonszenvenvel találkozok az állami tűzbiztosítás eszméje az országban. Nemrég hozta meg a nyitrai gazdasági egyesület az iránti indítványát, hogy a tűzbiztosítás állami intézménnyé tételék. A tapasztalatok, melyek e téren előttem állanak, nagyon biztatók. Németországban 79 állami tűzbiztosítási intézet virágzik, mi kutunk abból is, hogy az elmúlt évben 5.908,764,145 márká érték volt a németországi állami biztosító intézetnél biztosítva. A tapasztalatok e tekintetben oly kedvezők, hogy Bajorország ez évben elvileg elfogadta, hogy a tűzbiztosítás Bajorországban szintén állami intézménnyé változtassék, s most a részletek kidolgozása van napirenden. Hogy azonban az állami tűzbiztosítás tekintetében épen oly szükséges a részletes ismertetés, mint a kölcsönös biztosításokra nézve, az kétséget nem szenved; s ezért nagyon kívánatos, hogy oly munka megírására, mely az állami biztosítást híven és viszonyainkkal egybehangolva alaposan tárgyalja, az impulzus szinte megadások. Csakis ily intézkedések által válik lehetségessé, hogy a biztosítás kérdése, mely az academicus tárgyalásokon meg túl nem ment, beható és eredményes tanácskozások tárgyává tételék, s hogy az olyannira szükséges reformok e téren is végre maguknak utal tölthessenek. Mindenek fölött kívánatos azonban, hogy a gazdaságközösség, — melyre nézve az olcsó termelés kérdése a jelenlegi közdelmes versenyben olyannyira fontos, — a biztosítás ügyét szorgos figyelmével kísérje és ha az alkalmas időpont elérkezik, teljes érdeklődéssel szálljon a sikra, a biztosítási ügy új-teremtése érdekében. O. L.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

M.-Pádé, 1883. decz. 29-én.

Folyó hó 24-én este, nagyságos Issekutz Zsigmond iskolaszéki elnök úrnak s Bieliczky István plebanus úrnak kezdeményezése folytán állítottuk fel az alsóztályi tagas termében a népünk s gyermekeik előtt oly szokatlan s csak tavaly óta ismeretes karácsonyfát. A gyermekesereg a főtisztályban gyűlt össze, a felnőttek pedig csak az ajtó s ablakokból láthattak a történéseket.

Az ünnepély egy pásztori játékkal kezdődött, melyet 5 fű mint pásztor s ugyanannyi leány mint angyal meg lehetősített sikerrel játszani. Ennek végetérvél megnyitották a szemközti levő alsóztályi ajtaja s ellőtük állott a fényárbán uszó, aranyos diók, almák s süteményekkel dusan megrakott fa. A legnagyobb rendben átvonult a sereg s ott, közvetlen közelében gyönyörködhettek ezen, sokak előtt szokatlan s ismeretlen látványban. De csakhamar elfordíták szemüket az egyik sarokban elhelyezett 3 asztalra, melyen különféle játékszerek egy nagy kosár dió, alma s mézeskalács volt elhelyezve. Ekkor kezdődött az osztás. A tanítók amennyire lehetett érdem szerint osztak ki az ajándékokat; s bár meghaladja az iskolások száma a 200-at, s ezenkívül még sok apró gyermek is jelen volt, egy sem távozott el ajándék nélkül; mind-egyk kapott egy-egy játékszert díót s mézeskalácsot.

Hogy pedig ily dusan kiállítható volt, egyrészt köszönetüljük ttes Grób Ernő úr buzgó faradozásának, ki először is a minden jóra s szépra készséggel áldozó értelmiség, valláskülönbség nélkül, szatan pedig a nép közt gyújtá a kellő összefogást, mely a kiadásokat 10 fűt 51 krral tűzöszárnyalá.

Köszönet a mindenkor jó példával eljáró kath. értelmiségnek, köszönet az ez ünnepély magasztosságát bár nem ismerő, de a népnevelésre örömmel áldozó izraelitáknak, de különös köszönet a földmivelő osztálynak, mely oly örömmel jegyeztet az ellőtte csak tavaly óta ismeretes ünnepélyre nemcsak krejczárokat, de forintokat is. Hozzon áldást az áldozat, melyet gyermekeikre fordítanak. Legyenek bizalommal azok iránt, kik azok nevelését átvették és családoknál nem fogtak. Csakis kölcsönös bizalom vezet a célra.

Itt emlitem meg azonban még, hogy nemcsak örömeikre tudunk áldozni. Ismerjük a hasznát és szükségét is, és arról sem feledkezünk meg. De arról egy jövő levelemben. H.

Szerb-Klárin, 1883. decz. 31-én.

Tek. szerkesztő úr!

Vasárnapon, azaz folyó évi december 30-ának d. u. 3 órákor a cseneyi járás-közéjségjegyűi kara a cseneyi nagy vendéglőben össze gyülekezvén 4 óra után in corpore zenekísérett mellett a helyben lakó t. szolgabirohoz Chemecz János urhoz ment és újból történt megválasztatása feletti örömet kifejezve — egyzersimind felkérte, miként a jegyzői kar a „kurjacska“ nevű birtokán lakó

szerepelt főnökének Dellimanich Imre szolgabíró urnal mutassa be és legyen lomácsojja örömmérselmöknek. Chemecz t. szolgabíró úr szívesen engedett a megkeresésnek. Innét a jegyzői kar ifj. Vuchetich József a nagykikindai segédszolgabíró úr házába ment, kitől, minthogy elhagyja a járást ez alkalommal elbucszott.

Ez idő alatt besettedvén ismét visszajött Chemeczert és itt kocskira ulvén a „kurjacska“ felé indult. E nagy kiterjedelmű birtok, melynek közepén áll a lakosztály — egyik sarkához érkezve — kiki ieszállt a kocsirol, faklyát fogott a kezébe, meggyújtotta — sorba állt — és a vezető indulj szavára a Rákóczy hangnál — az imponás menet az erdőhöz hasonló kurjacska helcséjébe a lakosztály felé indult. Soha szebbet nem láttam! Egy városban vagy községben egy faklyament és künn a szabadban, mily óriási különbség! A csinosan épült lakosztály elé érkezvén, Dellimanich a kedves neje és bájós leányai — valamint több idegen előkelő hölgy az emeleti balkonon, maga az ünnepelt dicső férfi pedig a terrasson jelent meg. Képzelnem sem lehet, mily lelkes eljenzéssel fogadtatt, a csendes éjben, legalább is Kecsáig ahangzott. Ekkor előált Chemecz a szolgabíró úr és egy többször: lelkes eljenzések által fogadott: gyönyörű beszédben üdvözölte egész járása és különösen a jegyzői kar nevében. Dellimanich úr röviden, de látszólag meghatottan felelt. Igen röviden felelt, de ezzel a néhány szóval hű úkrét adta nagszerű jellemének, ebben a néhány szóban rejlik a jegyzői boldog jövője! —

S mi ezekután következett, azt tekintetes szerkesztő úr már jobban fogja tudni, mint én. A színekesség, kedélyesség netovábbját érte! A gazdag vacsora után kiki keresett és talált magának kellemes szórakozást. Az öregebb urak a barátságos házi gazdálvái szivélyes beszélgetésben, a fiatalág pedig a táncban és ártalan trécsolgetésekben lelő örömet.

Tizenegy után elosztott a társaság és a szokásos Szt.-Janos áldása után ki delnek — ki pedig északnak indult, de onnyi bizonyos, hogy mindenki azon óhajjal távozott, hogy vajmi előbb viszontláthassa ezt a derék vendégszerető családöt. Isten tartsa!!

Maradván mély tisztelettel a tek. szerkesztő urnak elazatos szolgálja S. F.

HIRHARANG.

Ujévi tisztelet. Az ujév alkal-

mából főispán úr ő méltóságánál a megyei tisztikar, elén az alispánnál, továbbá a helybeli katonai, városi és törvénykezési hatóságok főnökei és tagjai teljes számban tisztelegtek. Tallián Béla alispán meleg szavakban adott kifejezést a tisztikar ószinte szerencsekívánatainak, mire a főispán szokott szivélyességgel és melegséggel válaszolt.

Mindazon barátimnak és ismerőseimnek, a kik az ujév alkalmából rólam megemlékezve, jó kívánságainkkal felkerestek, kívánok boldog és áldásos ujévet.

Gróf Tisza Lajos. A hivatalos lap újabb száma a következő, Bécsben 1883. decz. 27-én kelt királyi kéziratot közli: „Kedves Tisza Lajos! Midőnt őnt az 1879. XX. t.-czik hatályának megszüntével, magyar miniszterelnököm előterjesztésére a szegedi királyi biztosi állástól ezennel felmentem, az államnak tett kiváló szolgálatai, s különösen Szeged város rekonstrukciója művének sikeres végrehajtása körül szerzett kitűnő érdemei elismerésül, önnek s egyenes törvényes utódainak a magyar grófi méltóságot díjmentesen adományozom, s megengedem, hogy a „boroszlóni“ nemesi előnév mellé a „szegedi“ előnévet is felvehesse.“

A mult hétfőn, Sylvester estélyén, a helybeli „Dalárda“ által a casino termében megtartott estély fölülmulta minden várakozást, mert városunk közönsége oly nagy számban jelent meg, mint a minőben még soha, és a hol sok a publikum meg az énekek is jők, ott a kedélyes szórakozásnak netovábbja is megvan. És kinek kell túszólni ezen eredményt? Nem másnak, mint a rendezésén kívül főkép Kersch Ferencz urnak, ki faradozásával és szakavatottságával lehetővé tette az est sikerét.

Uj évi gratulációltól való megváltás. Molnár Mihály ur a Tiszatársulat igazgatója 5 forinttal váltotta meg magát az ujévi üdvözlétektől, mely összeg Arányi Béla urnak mint a Rongyos-egyesület elnökének, lőn átszolgáltatta. Ugyancsak Arányi Béla urnak adatot át Kulifay polgárnagy ur utján Mencer Lipót ur 5 fűrtja fenti célra; özv. Balás-Lászlóffy Mária urhölgy 2 fűt és Lauka Gusztáv ur 1 forintot ajándékozott a nevezett egylet céljainak előmozdítására. A Rongyosegylet elnöksége.

A torontálmegeyi közséjségi és közéjségjegyűi közléteinek választmányá néhai Kapris Sándor volt mokriai jegyző özvegye és árvái részére évi 300 fűt, néhai Berta Pál volt katalinálvi jegyző özvegye és árvái részére évi 250 fűt, végre néhai Pajdák János volt karlovai jegyző özvegye és árvái részére szintén 250 fűt nyugdíj szavazott meg.

A Torontálmegeyi gazdasági egyesület által rendszeresített titkari hivatal működését az egyleti székhelyen Nagy-Kikindán az 1884. évi jan. 1-én megkezdvén, ezentul az egyletet érdeklő levelek és külde-

mények — a pénzküldemények kivételével, melyek továbbra is az elnökséghez Zombolyára intézendők — a titkari hivatalhoz Nagy-Kikindára küldendők.

Névnep. A felső torontáli ármentesítő társulat igazgatója Dániel Béla ur, január 2-an ulte meg névnepjat, mely alkalomból Nagy-Kikinda és környéke számos kitűnőség fejezte ki az ünnepelnek szerencse kívánatait.

A szegedi királybiztoság főosztalása alkalmából elismerésul a Szegedrekonstrukciója körül szerzett érdemeikért Szabados János szegedi városi tanács ur királyi tanácsosi címet, László Mihály alkaptány és Reök Iván kir. mérnök a koronás aranyéremkereszlet, Pauer Károly telekgondnok pedig az arany érdemkereszlet kapta.

Uj zeneművek. Tábornszky és Parsch zeneműkereskedésében Budapestben megjelent: „Tiszavidéki hangok“. 1. A mi házunk felett csak egy csillag van. 2. Csicsóné galambom... 3. Kalapom, kalapom csungóra... 4. Nefejejts az én nevem... 5. Csomódi csösz... 6. Erre gyere galambom... Énekhangra zongorakísérettel szerkeszté Huber Sándor. Ára 1 fűt. „Turi Borcsa“, Gerő Károly eredeti népsziművének közkedveltségű dala. 1. Pünkösöd után négy hete már... 2. Ha megvirad... 3. Van itt a faluban... (Herczenberger Istvántól). 4. Veled büntet... 5. Kalapom, kalapom csungóra... 6. Jaj galambom... (Berkes Lajostól). 7. Gondolj rózsám... (Herczenberger Istvántól). 8. Nehéz, nehéz az én szívem... 9. Minden este dalolgatok sokáig... 10. Nem is illik barna kis lány... (Rácz Páltól). Énekhangra zongorakísérettel vagy zongorára külön alkalmazta Herczenberger István. Ára 1 fűt 50 kr.

Nagy pontosságú egybe állított „Torontálmegeyi távolságműtató“ a megyei számvevőségűnél 1 forintért szépen bekötve kapható.

Időjárás. Európában: A nagy légnyomás (781—785) az északkeleti Karpatok szomszédságából kiterjed a koliméns többi részeire is (770). Az idő többnyire csendes, derült, fagyos, általában száraz. Hazánkban: Többnyire északkeleties gyenge szelek mellett, a hideg keveset változott, a légnyomás kevéssel még nagyobb lett. Az idő általában csendes, derült, fagyos. Az ország minden részében éjjeli fagygyal, délnyugaton 3—5, északkeleten 10—15 foknyi éjjeli hideggel volt. — Kiállítás a jövő időre: Hazánkban: Általában csendes, derült, fagyos idő várható.

Ember szarvasmarha. A kalluttai kiállítás rendezőségéhez Rajshabaióól a következő levél érkezett. „Uraim, van szerencsem önöket értesíteni, hogy egy férfi van a birtokomban, a kinek a homiokán szabályszero szarv nőt. Szándékotom őt kiállítani a kalluttai kiállításon, s kerem értesíteni engem, hogy minő díjazást nyerek érte“. A rendezőség azonban elhatározta, hogy a szóban forgó egyén a „szarvasmarhák“ rovatába tartozik s tehát műtárgyak — és gyártmányokból rendezett kiállításra föl sem vehető.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Uj könyvek. A Franklin-Társulat kiadásában Budapestben, újabbban megjelentek: Galgóczy Károly, mezei gazda népszerű vezérkönyve a mostani viszonyokhoz alkalmazva. Földbirtokok, gazdaságok és földművesek használatára; de kiváltképen a magyar földmívelőnép számára. Különös figyelembevételével annak, miképen lehet és kell a gazdaságot észszerűen rendezni, lehető legjövödelmezőbb fokra emelni és csinosítani. Ötödik kiadásban átmezte és bővítette Dr. Farkas Mihály.

Első kötet: — Földmívelés. Ára fűtve 1 fűt 20 kr. Második kötet: Állattenyésztés (sajtó alatt van). OLCsó KÖNYVTÁR. Szerkesztő Gyulai Pál. 165—174. fűtete.

- 165. fűtet. Balzac Honoré: „Grandet Eugénia.“ Ford. Toldy László. Ára 60 kr.
- 166. „Kölcséi Ferencz országgyűlési naplója.“ Nyegedik kiadás. 1832—1833. Ára 60 kr.
- 167. „Csiky Gergely: „Anna.“ Dráma egy felvonásban. Ára 20 kr.
- 168. „Klapp Mihály: „Rosenkrantz és Gúldenstern.“ Vigjáték négy felvonásban. Németből ford. Csiky Gergely. Ára 30 kr.
- 169. „Goldsmith Olivér: „A wafeföldi pap.“ Angolból ford. Ács Zsigmond. Ára 50 kr.
- 170. „Petőfi Sándor: „A helység kalapácsa.“ Hósköltemény négy énekben (1844). 7. kiadás; ára 20 kr.
- 171. „A magyar emigráció mozgalmái.“ 1859—1862. Kossuth emlékirati nyomán; ára 30 kr.
- 172. „Turgenjev. „Költemények prózában.“ Oroszból ford. Csopey László; ára 30 kr.
- 173. „Coppée Ferencz. „Kisebb sziművek.“ Franciaából ford. Csiky Gergely. I. A kincs, II. Több kötelességet. III. Az ékszerék ára 20 kr.
- 174. „Fáy András. „A külföldiek.“ Vigjáték két felvonásban; ára 20 kr.

TÖRTÉNELMI KÖNYVTÁR. A magyar népek és ifjuságnak ajánlvá.

77. fűtet. „Eugen, sávoyai hercege.“ Élet- és jellemrajz. Irta Dr. Lázár Gyula, tanár; ára 40 kr.

Vettük a „Talpra magyar“ mutaványszámát, és egészen meg voltunk lepetve annak csinos, változatos és tartalomdús kiállításra felett. A lap 16 nagy oldalra terjed, finom papíron, következő művésziessen kiállított illusztrációkkal: Erzsébet királyné és udvarbölgyei; Jókainé, Laborfalvi Rosa; muszka karácson. A czimlapot Petőfi ábrája képezi kezében a visszint szállongó nemzeti lobogóval, s melyen a lap czíme

nagy betűkkel olvasható. Az előfizetési pénzek: egész évre 4 fűt, félévre 2 fűt, negyedévre 1 fűt. „Talpra magyar“ egyetem-utóza 4, küldendő. Ajánljuk e valóban pártolásra méltó lapot mindenkinek.

A „Zagyar Háziaszony.“ Az e czim alatt Budapestben megjelenő háztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, mely a magyar gazdaságyok orsz. egyesületének hivatalos közlönyé, Csicszer-Ugróci Ida asszony felelős szerkesztő vezetése mellett igen hasznos közlönyé a gazdaságyoknak. Tartalma változatos, tanulóság és érdekes. Előfizetési ára egy évre 6 fűt, negyed évre 1 fűt 50 kr., egy hónapra 50 kr. Előfizetheti legözélszerűben postautalvány által, czimezve a „Magyar Háziaszony“ kiadóhivatalához Budapestben, Váci-Körút 20. — Mutaványszámok ingyen küldetnek mindazoknak, kik a kiadó hivatalhoz ezekért — legözélszerűben levelező lappaj — fordulnak.

A legújabb szám következő változatos tartalommal jelent meg:

A „Magyar Háziaszonyok“ — hoz! — karácsonyi Somogyi Edénétől. — Mit olvassunk. Grósz Lajostól — A mit iszunk. Honti Jankától. — A karácsonyi asztal. Harmos Zsófiától. — Hazi egészségtan (Ronsesló toroklób). — Könyvház. (Heti étlap.) — Hasznos tudnivalók. — Természettudományi tárcza, nők részére. Dr. Soós Antalól. — Különfélék. — Irodalom és művészet. — Színház és zene. — Eljegyzések. — Esküvők. — Apróságok. — Gondolatok. — Kérdések. — Feleletek. — Sakkrejtvény. Neuwirth Dr.-tól — Szőréjtvény. Városy Mihálytól. — Megfejtések. — Heti napár. — Szerkesztői üzenetek. — Kiadóhivatal postája. — Hirdetések.

Tarcsa: Karácson napján. Költemény. Városy Mihálytól. — Budapesti élet, (Fővárosi heti kronika) Vértess W. Józseftől. — Szivek küzdelme Angolból Csicszer-Ugróczy Idától.

A „Vasárnapi Ujság“ decz. 16-ki száma a következő tartalommal jelent meg: Zsivora György. — A Középtenger partinál. Költemény. Ilyés Sándortól. — Petőfi gyermekkorából. Irta dr. Sass István. — Magyar élet Bécsben. — Valami a jobészetről. Hidas: Páltól. — A szudáni csatáról. — Jolán. Angol regény. Irta Black William. — Egyveleg. — Utazás Palócországban: 1. A Kesely rögeszeme. 2. A palóc föld főrája. 3. Az új üstökös. 4. Képzeltbeli kéneylem Irta Mikszáth Kálmán. — Mikszáth új könyvei. Mayne Read kapitány. — Irodalom és művészet. — Közintézetek és egyletek. — Egyház és iskola. — Mi újság? — Halálhírek. — Szerkesztői mondanivaló. Sakkjáték. — Heti napár. — Képek: Zsivora György. Ellinger fényképe után. — A szudáni harcztéről: 1. Hiécs pasa és táborkara az asszáliai csata után. 2. Tanácskozás az uton. — Magyar népesék: 1. Árgyirus királyfi és tüdőder Ilona. 2. Fehérőlia. — Magyar bakák dáriójá egy bécsi külvárosi korembában. — Jolán. — Arany János dalaiból. A hegedű száraz fája... Gyulai László rajza. — Utazás Palócországban. 3. rajz Dörre Tivadartól. — Mayne Read kapitány. — Gyulai Pál. Egy régi udvarház“ című művéhez 5 rajz. Dörre Tivadartól.

A „Vasárnapi Ujság“ előfizetési ára negyedévre 2 fűt, a „Politikai Ujdonságok“ kal együtt 3 fűt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem-utóza 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap“ legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 1 fűt.

Uj borászati lap. Hitsmann H. Hugo úr a „Wiener landwirthschaftliche Zeitung“ és az „Oesterreichische Forst-Zeitung“ ismeretes kiadója, újvótól kezdve egy új nagy lapot indít meg „Allgemeine Wein-Zeitung“ czim alatt, a mely lap minden esztőtörtökön fog megjelenni és a melynek programmszerűleg leginkább az lesz a földtada, hogy az osztrák és magyar boroknak a világ piaczon a megérdemelt elismerést kivívja. Az új lap szerkesztője Dr. Bersch József, hírneves borász. A lap mutaványszáma, melyet a kiadóhivatal Bécsben, I. Dominikanerbaestel 5 szám kívánatra mindenkinek ingyen és bérmentve megküld, igazán nagyon gazdag és felette érdekes tartalommal bír. A lap ára 2 fűt évnegyedenként, igazán olcsónak mondható.

APRÓSÁGOK.

„Auch schön.“ Vilmos császár egykor a karlsbadi fürdő sétányának egyik kópáján ül, midőn egy magyar ember ül le egyidejűleg melléje a padra, és anélkül, hogy a császár figyelembe is méltánna, a legnagyobb lelki nyugalommal szívja tovább szivarját. — Hát ki — „ő?“ — szólítja meg a császár a magyart. — Én N. N. magyar vicispán vagyok. — „Schön, sehr schön.“ — felelé a király bosszúságát elrejtve. Kis idő múlva megszólal a magyar. — Hát kicsoda „ő?“ — Én a porosz király vagyok. — „Auch schön!“ — jegyzé meg a magyar a legnagyobb lelki nyugalommal tovább szivarozva.

Menetterv

nagy-kikinda—nagy-becskerekai vonalrészen.		
	reggel délután	délelőtt este
Nagy-Kikinda indulás	4—2 45	
Váalom	4 36	3 15
Karlova	5 3	3 35
Beodra	5 22	3 49
Török-Becse-Frangova	6 23	4 33
Kumán	6 55	4 57
Mellence	7 21	5 17
Ellemér	7 51	5 40
Nagy-Becskekerek érkezés	8 15	6 —
	délelőtt este	délelőtt délután
Nagy-Becskekerek indulás	8 30	4 7
Ellemér	8 51	4 40
Mellence	9 15	5 16
Kumán	9 34	5 44
Török-Becse-Frangova	10 3	6 30
Beodra	10 43	7 30
Karlova	10 56	7 50
Váalom	11 16	8 15
Nagy-Kikinda érkezés	11 45	8 51
	délelőtt este	délelőtt este

Felelős szerkesztő: Lauka Gusztáv.

8416. sz. tkvi 1883.

(3-1.1)

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a m. kir. állami adókinestár végrehajtónak, Musztec Györgye örökösai végrehajtást szenvedettek elleni 698 frt 95 kr. tőke, ennek 6% kamatai, 64 frt eddigi és 5 forintban ezennel megállapított árverés kérés költség iránti végrehajtási ügyben, a módosi kir. járásbírósa területéhez tartozó, Csebza község 252 1/2. számú tjkvben A. I. alatt felvett 475/b. hr. számú házhelynek és 858/a., 2238., 2239/a. hr. számú 13 hold szántóföldnek 890 frt becsárban való nyilvános elárverezése, még pedig a 2239/a. hr. számú ingatlan részlethől 141 1/2 □-ölré és a 2238. hr. számából 509 □-ölnyi terület iránt a temesbegavölgyi vízszabályozási társulat javára B. I. alatt előjegyzett tulajdonjog épségben fentartásával ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1884. évi február hó 28-ik napjának, d. e. 9 órájára, Csebza község házának hivatalos helyiségében kitűztetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 89 frtot az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság. Módoson, 1883. évi december hó 11-én.

9509. sz. tkvi 1883.

(1-1.1)

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Kokits Janos, n. becskeréki lakos mint végrehajtónak, Gigits Panta, módosi lakos végrehajtást szenvedett elleni 60 forint tőke, ennek 1883. évi január hó 23. napjától számított 6% kamatai, 10 frt 65 kr. perbeli, 7 forint 80 kr. eddigi és 5 forintban ezennel megállapított árverés kérés költség iránti végrehajtási ügyben a módosi kir. járásbírósa területéhez tartozó, Módos község 520. sz. tjkvben A. I. alatt foglalt 226. ói. sz. beltelkes száraz malomnak 120 frt becsárban és A. I. alatt foglalt 3844. hr. sz. szőlőkertnek 364 forint becsárban, még pedig a csatlakozott zágrábi káptalan módosi uradalma 84 frt és jár., Magyarov Mascha 110 frt és jár., Staats Maria 60 frt és jár., Szoboszlav István 56 frt s jár., Liptay István 475 forint és járulékaiból álló követelésének behajtása czeljaból is való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1884. évi január hó 30-ik napjának, délelőtt 10 órájára, ezen telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében kitűztetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 12 frtot és 36 frt 40 krt árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban vagy takarékpénztári könyvben a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. é. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Módoson, 1883. évi december hó 12-ik napján.

9736. sz. tkvi 1883.

(2-1.1)

Árverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a megy. kir. állami adókinestár mint végrehajtónak, Feldmann János, Anna és Maria végrehajtást szenvedett elleni 130 frt 69 kr. tőke, ennek 1859. é. július hó 27. napjától számított 6% kamatai 34 forint 10 kr. eddigi költség iránti végrehajtási ügyben a módosi kir. bíróság területéhez tartozó, Ném. Pardány község 80. sz. tjkben A. I. alatt felvett 80. ói. sz. beltelkes háznak 435 frt becsárban való nyilvános elárverezése ezennel elrendeltetik és annak foganatosítására a határidő 1884. évi január hó 31-ik napjának, d. e. 10 órájára, Ném. Pardány község házána hivatalos helyiségében kitűztetik.

1. Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, a melyen alul is az árverésre kitűzött birtokok eladatni fognak.

2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át, vagyis 43 frt 50 krt az árverés megkezdése előtt készpénzben, vagy az 1881. é. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. k. igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósa mint tkvi hatóság. Módoson, 1883. évi december hó 13-án.

Hirdetés.

(417-2.2)

Kumán község képviselő-testületének 1883. évi december hó 16-án hozott határozata folytán a község tulajdonát képező körülbelül 4000 holdnyi legelő, nemkülönben a kaszáló is, az 1884. év tartamára jövő évi január hó 3-ik napján, délelőtti 10 órakor, árverés útján bérbe adatik. Kikiáltási ár 12.000 forint o. ért. — Bővebbi értesítést mindenkor a községi jegyzőszé ad.

Kelt Kumánon, 1883. december hó 18-án.

A községi eljárás.

Pályázati hirdetés.

B.-Ujfalu községben a községi orvosi állomás megüresedvén, az állomás betöltésére a választás 1884. évi január hó 22-én reggeli 10 órára B.-Ujfalu község házána ezennel kitűztetik.

Ezen állomással következő javadalmak vannak összekötve:

Évi fizetés 720 frt.
Írási átalány 6 frt.
Faátalány 24 frt, vagy a megfelelő 3 öl keményfa.

Természetbeni lakás vagy lakbér 120 frt.
Éjjeli látogatásért 40 kr.
Nappaliért 20 kr. felnőtteknél; hét éven alóli gyermekeknél azon csupán ezen díjak fele.

Magánügyi bizonylatokért 2 frt kiállítási díj; köteles lévén a megválasztott orvos a községi előjárás által kijelölendő teljes vagyontalan lakosokat díjtalanul gyógykezeltetni. — Felhivatnak mindazon orvos tudorok, kik ezen állomást elnyerni óhajlják, hogy szabályszerűen felszerelt alólírott-hoz a választást megelőzőleg legalább két nappal előbb alólírott-hoz nyujtsák be. — A szerb és román nyelveket bíró pályázók ha ezt okmányilag igazolják — előnyben részesítetnek.

Pancsován, 1883. évi december hó 10-én.

Radoszavlyevics,

szolgabíró.

(414-3.2)

Pályázat.

(413-3.2)

Dolova szervezett községben az orvosi állomás lekötésére folytatn üresedésbe jövén a pályázat ezen-nel kiíratik s a választás 1884. évi január 21-én délelőtti 10 órájára Dolova község házána tűztetik ki.

Felhivatnak az orvostudorok, kik ezen állomást elnyerni óhajlják, hogy szabályszerűen felszerelt folyamodványait alólírott-hoz a választást megelőzőleg két nappal előbb nyujtsák be.

Ezen állomással következő javadalmak vannak összekötve:

- 1) évi fizetés 600 frt.
2) szabad lakás.
3) nappali látogatás 50 kr.
4) éjjeli látogatás 80 kr.

A községi lakosok, kiknek száma körülbelül 6000 lélek, szerb és oláhok lévén, ezen nyelvek egyikének tudása, mi okmánnyal bizonyítandó, kívánatlik s ezen körülmény a hason minősítvényű pályázóknál az elsőbbséget biztosítja.

Szolgabírói hivataltól:

Pancsován, 1883. évi december hó 8-án.

Radoszavlyevics,

szolgabíró.

Pályázati hirdetés.

Ó-Bessenyo község alólírott előjárósága részéről közhírré tétetik, miszerint a községi bizottságnak f. évi 15. számú határozata értelmében a községi számadások 1866-tól 1883. év végéig számfeltés alá vétetnek, arra 1884. évi január hó 6-án, reggeli 9 órakor számfeltő lesz árlejtés útján felfogadva.

Köteles erre vállalkozó a mondott napon személyesen jelentkezni, illetékességéről ugy szolgálatát igazoló bizonylatot előmutatni s az árlejtésen csak az vehet részt, ki 100 frt óvadékat képes letenni.

Ó-Bessenyon, 1883. évi december 23-án.

(425-2.2)

Az előjáróság.

3510. sz. 1883.

(422-3.2)

Pályázati hirdetés.

Torontálmegye bánlaki járásban kebelezett N.-Gája, Maleniczfalva, Nagy-Margitta, Szt.-János, Ürményháza, Zichyfalva és Györgyháza községekben üresedésben lévő körorvosi állomásnak az 1876. évi XIV. t.-cz. 43. §. értelmében választás utáni betöltésére a pályázat ezennel megnyitattik; s a választás Zichyfalva községi irodájában az 1884. évi január 21-dik napjának d. e. 10 órájára tűztetik ki.

Ezen állomással egybekötött évi fizetés 600 frt és a teljes vagyontalanok kivételével mint a melyekkel a megválasztandó körorvos ingyen tartozik gyógykezeltetni, minden egyes gyógykezelt által fizetni kötelezett 40 kr. megállapított díj élvezete.

Felhivatnak a pályázni óhajtok, hogy a fentidézett törvény szakasz határozatához képest felszerelt folyamodványait alólírt szolgabírói hivatalnál legkésőbb a választást megelőző nap annál bizonyosabban bemutassák, mert később érkező folyamodványok tekintetbe vétettni nem fognak.

Bánlak, 1883. december hó 20-án.

Milutinovich,

szolgabíró.

A dávidházi gazdaságban egy értelmes, szorgalmatos

kasznár és egy ispán

felfogadtatik. Ajánlatok czimzendők:

(421-3.2)

„Palotai és testvére“-hez

Pt. Davidháza, u. p. Tor-Ujvár.

Egy vizsgázott gépész,

ki a gőzgépek vezetésén kívül minden gazdasági gépek javítása és felszereléséhez ért; ezen felül kovács munkát, keréksín húzás és a lópatkolásban is jártas, gróf Karátszonyi, beodrai uradalma felvétetik. Ertekezhetni szóval és írásban a tisztartósággal Beodrán.

Pósta és vaspálya állomás. (4-3.1)

Előfizetési felhívás

„ÁRLEJTÉSI KÖZLÖNY“

X. évfolyamára.

Egyedüli s legrégibb, tehát különösen a külföldön is a legelterjedtebb közlönye az összes magyarországi és a honi vállalkozókat érdeklő ausztriai, horvátországi, boszniai s külföldi árlejtéseknek, a melyek mindennemű műszaki munkákra, építésekre, kész áru- és mindenféle munkaszállításokra (minden szakmájú gyáros, iparos, kereskedő pályázatával) adás-vételekre, berletekre stb vonatkoznak s hivatalos és magán, de mindig első forrásokból meritetnek.

Kizárólagos közlönye az összes hivatalos árlejtési kiírásoknak, amelyek e szaklapban a legkimerítőbben közölletnek s melyek mellett ezenfelül az előfizető gyors és pontos információkat is kap kívánatra a szerkesztőségétől.

E szaklap minden számottevő műszaki irodában, gyárban, ipartelepen és műhelyben nélkülözhetetlen s mindennemű hirdetésekre nézve épen elterjedtségénél fogva a legjobban ajánlható.

Előfizetési ár:

- 1 évre 6.— frt.
Félévre 3.— „
Negyedévre 2.— „

Előfizetési pénzek és megrendelések intézendők az

„Árlejtési Közlöny“

kiadóhivatalába,

Budapesten, Bálvány-utca 3.

(411-12.3)

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

(420-3.2)

KÉPES CSALÁDI LAPOK

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

Felelős szerkesztő: Komócsi Lajos.

Lapunk — társai között legnagyobb elterjedésnek örvendő — immár hatodik évfolyamát éli. Miután kívánatra mindenkihez küldünk műtatványismertetőt s egészen tájékozott előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékeztünk meg a közkeletűségnek örvendő lapról. — A „Képes Családi Lapok“ három ívnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban.

Minden szám sok művészi kiviteli képet hoz. A főlapon vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított rövidbb regények, elbeszélések, rajzok, ábrák, humoreszkék; eredeti s más költemények, a főváros, vidék s külföld válogatott, fontos hírei; az irodalom és művészet körében (különösen a legkiválóbb évnegyedben külön regény-mellékletkép ismét kitűnő, cselekvénygazdag, érdekes regényt adunk.) regények stb, sorsoltatnak ki.

A legkiválóbb évnegyedben külön regény-mellékletkép ismét kitűnő, cselekvénygazdag, érdekes regényt adunk.

Mutatványismertető a kiadóhivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt — félévre 3 frt — negyed évre 1 frt 50 kr.

MEHNER VILMOS kiadóhivatala: BUDAPEST papnövelde-utca 8. sz. a.